

МОДЕЛЮВАННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ УПРАВЛІННЯ

Д.О.Рзаєв, *С.Л.Рзаєва

м. Київ, ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

*м.Київ, Київський національний торговельно-економічний
університет

Аналіз використання основних фондів підприємства з економічної точки зору в реальній площині часу не проводиться. З метою дослідження стану основних фондів, доцільності та ефективності їх використання на підприємстві, необхідно створити програмний додаток, оснований саме на виявленні поставлених економічних питань і реалізований на основі формул фондорентабельності, фондовіддачі, фондоемності, активної частини основних виробничих фондів, фондоемності, абсолютної й відносної економії основних фондів, абсолютної й відносної економії основних фондів, факторного аналізу фондоемності. В першу чергу, створений програмний додаток призначений для використання аналітиками підприємств, оскільки проаналізувавши інформацію, оброблену додатком, зможе дати доцільні рекомендації управлінському сектору для покращення економічних показників діяльності підприємства у майбутньому.

Перелік основних показників, що використовується в алгоритмі роботи системи:

1. Показники, що вводяться користувачем при роботі з програмою. Джерелом цих показників є: матеріали бухгалтерського обліку, форми бухгалтерської звітності, форма статистичної звітності №11, матеріали оперативного обліку об'єктів основних фондів, технічна документація:

а. вартість ОФ, що були введені в дію та виведені; первісна вартість; вартість придбаних та ліквідованих ОФ; середньорічна вартість основних виробничих фондів; середньорічна вартість активної частини основних фондів;

б. виручка від реалізації; амортизаційні відрахування; прибуток від основної діяльності; обсяг виробництва продукції;

в. середньорічна кількість діючого обладнання; середньорічна вартість машин та обладнання; середньорічна вартість одиниці обладнання; відпрацьований обладнанням час за період; кількість годин, відпрацьованих одиницею обладнання за період; кількість днів, відпрацьованих одиницею обладнання за період; кількість змін, відпрацьованих одиницею обладнання за період.

2. Показники, що розраховуються програмою. На основі введених даних користувачем, програмний додаток автоматично розраховує необхідні для аналізу показники: середньорічна вартість основних фондів; залишкова вартість ОФ; частка активної частини фондів; частка машин та обладнання в загальній сумі фондів; частка машин та обладнання в активній частині фондів; фондорентабельність ОФ; рентабельність виробництва продукції; фондівіддача основних виробничих фондів; фондівіддача активної частини основних виробничих фондів; фондівіддача машин та обладнання; коефіцієнт змінності ОФ; середня тривалість зміни; вироблення продукції за 1 машино-годину.

3. Показники, що виводяться і аналізуються програмою. Розраховані програмним додатком показники аналізують:

а. коефіцієнти (надходження) введення ОФ; відновлення ОФ; вибуття ОФ; приросту ОФ; зносу ОФ; придатності ОФ; змінності ОФ; ліквідації ОФ; фондорентабельності ОФ; фондівіддачі основних виробничих фондів; фондоємності (фондомісткості).

б. показники зміни фондорентабельності, впливу факторів на зміну ОВФ, зміни випуску продукції: зміна фондорентабельності ОФ; зміна фондівіддачі основних виробничих фондів; зміна рентабельності виробництва продукції; зміна частки активної частини фондів; зміна частки машин та обладнання в активній частині фондів; зміна фондівіддачі машин та обладнання; зміна середньорічної вартості основних фондів; обсяг виробництва продукції;

в. фактори впливу на зміну фондівіддачі та його рівень: зміна фондівіддачі за рахунок структури обладнання; зміна фондівіддачі за рахунок зміни кількості відроблених днів; зміна фондівіддачі за рахунок зміни коефіцієнта змінності; зміна

фондовіддачі за рахунок зміни тривалості зміни; зміна фондовіддачі за рахунок зміни виробництва продукції за 1 машино-годину.

Використання створеного програмного додатку зумовлені потребою систематичного аналізу та вдосконалення роботи підприємства за ринкових відносин, потребою в поліпшенні використання основних фондів, а також пошуком у цій царині резервів підвищення ефективності діяльності підприємства загалом, та використання основних фондів зокрема.

Для прийняття правильних фінансових управлінських рішень на рівні підприємства треба використовувати дані, які відповідають певним правилам, вимогам і нормам, є зрозумілими та прийнятними для користувачів. Зокрема, щоб порівняти фінансові результати, досягнуті у попередньому та поточному звітних періодах, необхідно використовувати лише порівнянні відповідні показники, тобто такі, які визначені за єдиною методологією з використанням однакових баз розрахунку, критеріїв та правил. З цією метою підприємство повинно розробити свою фінансову облікову політику, яка підпорядковується потребам внутрішнього менеджменту. Але, як правило, для прийняття ефективних управлінських рішень менеджери не обмежуються суто внутрішньою фінансовою Інформацією, а порівнюють її з відповідними показниками подібних підприємств, підприємств-конкурентів чи партнерів по бізнесу. Тому закономірно виникає потреба в уніфікації вимог до фінансової інформації в рамках галузі, регіону, усієї економічної системи країни.

Список використаної літератури:

1. Манів З.О., Луцький І.М. Економіка підприємства: Навч.посібник. – К.: Знання, 2004. – 580с.
2. Іванюта С.М. Підприємництво та бізнес-культура. – К.: КУЛ, 2007. – 288 с.
3. Покропивний С.Ф. Економіка підприємства. – К.: КНЕУ, 2000. – 528 с.
4. Швиденко Г.О., Покропивний С.Ф. Економіка підприємства. – К.: НЕІ, 2000. – 248 с.